

Estimada Conxal.- Ja veus que no em venjo, i que m'ikret que tu
hàs tardat una eternitat a contestar la meua carta, ja et pes-
pone amb tota diligència. Ah, però no et facis il·lusions. Això és
degut a que t'he de clavar un - o dos - eschendols, i no se'n veig
l'hora.

El primer eschendol és per què en tota la teua carta no es diu
ni un mot de com està la meua. Ja devia veig saber que s'havia lesio-
nat la mà, i que havien hagut d'enguirar-la. Tens tot el dret que vul-
guis a creure que sóc un frescales, però pots pensar que m'auria sa-
tisfet molt saber que a hores d'ara ja està millor. Suposo que el fet
de que no m'en parlis no vol dir que estigui pitjor, o hi hagi ha-
gut complicacions. Així m'ho fa esperar el meu veig, i sobretot el
veure grafològicament que la teva carta està escrita en un moment d'
establament tan desesperat, que explica el teu oblit.

El segon eschendol és respecte la teua negativa a deixar-me llegir
la carta de la Míria. Ja li he escrit a ella, també, a veure què passa.
No que et digués que té novio? Fins ara he callat i he dissimulat com
una màsc en un ball de festa Major, però ja que tu ets tan salvada,
ara et tornaré a exigir aquella carta meua. És a dir, escrita a mi,
que tu te m'has quedat tan equívocament. Ja ho saps.

Suposo que ara tindràs uns dies de vacances, y podràs oblidar la
tortura "d'aquelles paraules que han d'estudiar y, com que no en saben
hans de passar-se hores i hores davant dels llibres". Jo ara, en vista
de que no m'arriba el ditxós llibre de Graf, que em té promés un meu
amic, em dedico a estudiar alemany. I també, algunes estones, a fer pesa-
bre. Et pensaves que només en feies tu? Nosaltres el fem en un esca-
neri, amb salsa, roca, pins, alines, i fang de debó. La nit de Nadal tin-
drem Missa del Gall i el mestre de Capella està tot estufat perquè
fins i tot vindran cantaires de Barcelona. Acabada la Missa anirem
a descobrir l'èsser arbre - que serà un arbre de debó -, i a fer resso-
pó. Com pots veure, no ens ho passarem del tot malament, si no fos l'
enyorament.

Per la teua lletra no veig que hagi canviat el caràcter. Costa
una mica, canviar el caràcter. Devies escriure la carta en un moment
d'excitació, això sí que es veu. Estaves entabiada d'alguna cosa? o és
que t'has enamorat d'un sereno? Oeps que tinc una barra com un poble
i he escrit a dos revistes "para la mujer y el hogar", ofrint-los
els meus serveis per un "consultorio grafològic"? Una ja m'han res-
post que nois, però de l'altra es diuen que així que puguin aconseguir
augmentar el nombre de pàgines de la revista em tindran present; Pot-
ser no es pagaran gaire, però hi deurà riure molt. Això no ho diguis a
ningú més que als de casa.

En tres dies que està nevant, i fa un fred que pela. A veure si tindrem un Nadal amb tots els etc i etc. Un propí, fins i tot ens ha anat a Cardó, on hi ha molt gui, per a decorar-ne la sala. Potser no sap què és el gui, per què els Barcelonins no coneixen més que els quatre arbres que creixen a ciutat. El gui es un arbust que porta molta sort la nit de Nadal. S'en penja una branca al sostre i la noia que es posa sota no pot protestar si algú li fa un petó. Si vols venir, ja ho saps. Jo, per a poder besar millor ja fa dies que m'he afeitat el bigoti.

Suposo que el devia encarregar la mare no devia ser d'importància, per què no he rebut cap postal. Si pogués fer el meu encàrrec a aquesta setmana, li agrairia, per què els Doctors vindran a passar la Nit de Nadal al Sanatori i m'agradaria que ja ho haguessin rebut. I, com que a l'Institut Policlínic no és casa seva, ho haurien de tenir allí, de poder ser, abans del dissabte al matí.

I res més.- Digueu al quim que vam rebre el llibre i la carta, i que un dia d'aquesta li escriuré. Abraçada per a tots. Us desitja un bon Nadal el

M à r i v <